

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 24 juli 2006
(OR. en)**

**11752/06
ADD 2**

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0142 (COD)**

**VISA 190
CODEC 771
COMIX 662**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
mottagen den:	20 juli 2006
till:	Javier SOLANA, generalsekreterare/hög representant
Ärende:	Utkast till förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en gemenskapskodex om viseringar

För delegationerna bifogas kommissionens arbetsdokument "Sammanfattning av konsekvensbedömningen" bifogat ovannämnda utkast till förslag.*

Bilaga: SEK(2006) 958

* Se dok. 11752/06 ADD 1.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 19.7.2006
SEK(2006) 958

KOMMISSIONENS ARBETSDOKUMENT

som medföljer

**förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en
gemenskapskodex om viseringar**

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

**{KOM(2006) 403 slutlig}
{SEK(2006) 957}**

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Skapandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där kontrollerna vid de inre gränserna har avskaffats, har gjort det nödvändigt att införa en gemensam viseringspolitik. Arbetet med att genomföra en sådan politik har emellertid stött på problem, som hänger samman med beståndsdelarnas själva natur och innehåll.

Denna analys har blottlagt problem när det gäller samordningen av olika regler och förfaranden, som visat sig sakna nödvändig exakthet och ha ett oklart tillämpningsområde. Situationen har lett till skillnader i tolkningen och ett bristfälligt harmoniserat genomförande. Dessutom har man konstaterat brister i det konsulära samarbetet på lokal nivå, som lett till en ökning av problemen med visumshopping och orättvis behandling av viseringssökande, något som för övrigt inte gynnar en klar förståelse av den aktuella politiken i tredjeländer.

Med hänsyn till det politiska sammanhang som definierades i Haagprogrammet har man uppställt ett antal mål. Dessa syftar till att förtydliga nu gällande bestämmelser och fylla konstaterade luckor samt införa en uttömmande rättslig ram, med konsekventa och klara regler. Det är även viktigt att få till stånd en enhetlig tillämpning av dessa bestämmelser, såväl av medlemsstaternas centralmyndigheter som av deras konsulat i tredjeland. Därigenom skulle man öppna vägen för en rättvisare behandling av viseringssökande och bidra på ett mer effektivt sätt i kampen mot olaglig invandring.

Olika alternativ för att komma till rätta med dessa problem har undersökts: bibehålla läget oförändrat, införa gemensam fortbildning, förstärka det konsulära samarbetet på lokalt plan, uppdatera de gemensamma konsulära anvisningarna eller genomföra en fullständig uppdatering av dessa samt skapa gemensamma viseringskontor med ansvar för att utfärda viseringar.

Det framgår av konsekvensbedömningarna för varje åtgärd att en fullständig omarbetning av de gemensamma konsulära anvisningarna, som förefaller vara den lämpligaste lösningen för att komma tillrätta med problemen, även kan fungera som ett förberedande steg inför inrättandet av gemensamma viseringskontor. Vidare framstår utvecklandet av en gemensam fortbildning som ett nyttigt komplement, och man bör därför undersöka om detta skulle vara en framkomlig väg.